1 Lietuvos nacionalinė M.Mažvydo biblioteka

Europos LIETUVIS

Nr. 41(983). Londonas, 1967 metų spalio mėn. 17 d. XXI metai

Sukurtas dirbtinis auksas

Tarptautinė aukso kaina jau keliasdešimt metų yra pastovi. Viena uncija aukso kainuoja 35 dolerius, o vienas gramas — maždaug 4,50 markės arba 8 šilingus. Ši aukso kaina paskutinį kartą buvo sutarta 1944 metais Bretton Woods, JAV, įvykusioje tarptautinėje valiutos konferencijoje, kurioje dalyvavo 44 nekomunistinių valstybių atstovai. Konferencija patvirtino ne tik jau prieš Antrąjį pasaulinį karą JAV iždo nustatytąją aukso kainą, bet atitinkamai pakeitė bei praplėtė vadinamąjį aukso standartą, nors pastarasis pilnutinai teveikė iki Pirmojo pas. karo.

Bretton Woods buvo sutarta, kad tarptautinių mainų vienetu bus ne tiktai auksas, bet ir tos valiutos, kurios pareikalavus bus iš anksto nustatytu santykiu iškeičiamos į auksą. Iš tiesų tai tebuvo aukso standarto praplėtimas, nes tarptautiškai kotiruojami (t.y. laisvai keičiami) pinigai prilygo vekseliams arba pasižadėjimo lakštams už juos įšmokėti pažymėtą aukso kiekį. Praktiškai tai reiškė dolerio prilyginimą auksui, nes 1944 metais vienintelės JAV turėjo pakankamai didelius aukso kiekius, įgalinančius JAV iždą pasižadėti už kiekvienus 35 jai patiektus dolerius išmokėti vieną unciją aukso. Fort Knoxe, JAV iždo aukso saugykloje, 1944 m. buvo 23 milijardų vertės aukso, tuo tarpu Anglijos notų bankas beturėjo 2 milijardų dolerių vertės aukso.

Bretton Woods sutartoji tvarka iš tikrųjų nebuvo labai tikroviška, nors perdėm kapitalistiškai galvojantiems amerikiečiams ji tada atrodė ir išmintinga ir naudinga. Pirmiausia netikroviškas pasirodė aukso kainos nustatymas, nes, be išimties, visų valstybių pinigų perkamoji galia krito, bet aukso kaina nepasikeitė.

Prieš dvidešimtmetį už 35 dolerius galima buvo nusipirkti kur kas daugiau prekių, negu šiandieną, bet vis dar lygiai tą patį kiekį — vieną unciją — aukso. Jeigu aukso uncija prieš metus iš tiesų buvo verta 35 dolerius, tai šiandieną ji turėtų būti verta daugiau — atitinkamai dolerio perkamosios galios sumažėjimui. Toks prieš keliasdešimt metų dirbtinai nustatytas dolerio ir aukso santykis vis dar yra labai naudingas JAV, nes jis nenatūraliai išpučia dolerio perkamąją galią už Amerikos sienų. Savo dolerius išsikeitęs į frankus, markes ar svarus, vidutiniokas amerikietis Europoje gali gan mandrai pasišvaistyti, kas jam būtų visiškai neprieinama pačiose JAV. Tai, žinoma, skatina amerikiečių turizmą Europoje ir Europos kraštams yra naudingas reiškinys. Tačiau nenatūraliai brangus doleris skatina ne tik amerikietiškąjį turizmą, bet ir amerikietiškąjį kapitalizmą, kas jau darosi pavojinga *nekomunistinio pasaulio* ūkiniam nepriklausomumui.

Brangaus dolerio dėka JAV bendrovės arba ir atskiri amerikiečiai verslininkai užsieniuose gali, palyginti, labai pigiai — bent pigiau negu tai kaštuotų pačiose JAV — įsigyti gamybos priemones, fabrikus, bankus, ištisus koncernus. JAV kapitalistų skverbimasis Europon labai ryškiai pastaraisiais metais pastebimas: Prancūzijoje, Vak. Vokietijoje, Britanijoje ištisos pramonės šakos palaipsniui pereina amerikiečių nuosavybėn.

Tai yra aiškiai nesveikas ir Europos valstybių savarankumą žeidžiantis reiškinys. Ir, tur būt, neatsitiktinai pirmasis prieš tokią padėtį šiaušti pradėjo Prancūzijos de Gaullis. Išdidžiam prancūzų generolui tiesiog baisu buvo žiūrėti, kaip ištisos pramonės šakos palaipsniui pereina Amerikos kapitalistų kontrolėn. Kaip paprastai, teisingai įžvelgęs padėtį, de Gaullis griebėsi XIX a. priemonių, šventai įsitikinęs, kad tik grynas, jokiais doleriais neatskiestas aukso standartas gali padėtį išgelbėti. 1965 m. Prancūzijos notų bankas nemažą savo dolerių atsargų pareikalavo iškeisti į auksą. Iš Fort Knoxo 89 prekiniai vagonai, pilni aukso, — pusantro milijardo dolerių vertės, — iškeliavo Prancūzijon. De Gaullio viešai paskelbtas tikslas yra aukso kainą pakelti iki 70 dolerių už unciją, o tai reikštų dolerio vertės *sumažinimą per pusę*.

Aišku, kad JAV tokiam prancūzų užmojui pritarti negalėjo. Bet, antra vertus, Bretton Woods tvarka ilgainiui pasirodė pavojinga pačiom JAV. Amerikiečiai milžiniškas dolerių sumas kasmet išleidžia užsieniuose. JAV kariuomenė kariauja Vietname, JAV įgulos yra Korėjoje, Japonijoje, Turkijoje, Italijoje, Ispanijoje, Vak. Vokietijoje ir kitur. JAV milijardines *sumas kasmet* išleidžia ūkiškai atsilikusiems kraštams šelpti ir sąjunginin-kams bei klijentinėms valstybėms ginkluoti. Visa tai reikalauja miiljardines sumas išleisti užsieniuose. Pagaliau JAV verslininkai milijardus dolerių užsieniuose investuoja. Todėl JAV užsienio prekybos balansas pastaraisiais metais buvo deficitinis. 1965 m. JAV užsieniuose išleido 1,3 milijardais dolerių daugiau, negu turėjo *užsieniuose pajamų*. Taip atsitinka jau eilė metų, ir JAV aukso rezervai visą laiką mažėja. Šių metų birželio mėn. Fort Knoxe bebuvo 13,2 milijardų dolerių vertės aukso. Jeigu visi užsienio bankai savo dolerius pareikalautų iškeisti į auksą, JAV iždas savo pažadų nebegalėtų ištesėti, kitaip sakant, turtingiausia pasaulio valstybė bankrutuotų,

Pagaliau per pastarąjį dvidešimtmetį *gamyba, o tuo pačiu ir tarptautinė prekyba* nepaprastai išsiplėtė. Nuo 1958 iki 1966 metų Vakarų pasaulio tarptautinės prekybos apyvarta padvigubėjo, tuo tarpu aukso ir dolerių rezervai tepaaugo nuo 55 iki 62,2 milijardų dolerių. Vadinasi, pritrūko tarptautinių pinigų — aukso, nes aukso gamyba neauga kartu su pasaulinio ūkio vystymusi. Išvada — dirbtinai sudarytas ūkinio plėtojimosi stabdys.

Susirūpinimo finansiniuose sluoksniuose sukėlė faktas, kad sovietai tarp 1948 iki 1964 metų Vakaruose pardavė 1900 tonų aukso už 2,15 milijardų dolerių (kviečių pirkimams finansuoti). Staigiai tokius aukso kiekius mesdami į rinką, sovietai galėtų daryti įtakos tarptautinei dolerio vertei, kas aiškiai neatitiktų Vašingtono interesų.

Sovietinio aukso, de Gaulle užmačių ir tirpstančių Fort Knoxo lobių akivaizdoje JAV *finansų ministras Henry Fowler nūn* pateikė planus pakeisti Bretton Woods susitarimui. Dabartinis Fowlerio planas beveik visiškai atitiko siūlymus, 1944 m. Bretton Woods konferencijoje iškeltus, tur būt, reikšmingiausio mūsų laikų ekonomisto Lord Keynes, kuris anuomet amerikiečiams bandė išaiškinti: „Mums reikia tarptautinės valiutos, kurį būtų nepriklausoma nuo aukso gamybos ar aukso pasiūlos *atsitiktinumų*". Dabar kaip tik tokią tarptautinę valiutą, savotišką dirbtinį auksą amerikiečiai ir pasiūlė sukurti.

Fowlerio siūlymai, kaip ir galima buvo tikėtis, pirmiausia susilaukė prancūzų pasipriešinimo, bet po ilgesnių derybų ir pakeitimų bei neesminių apribojimų jie buvo priimti. Lord Keynes'o dirbtinis auksas yra sukurtas. Dabar Tarptautinis valiutos fondas, kuriam priklauso 106 nekomunistinės pasaulio valstybės, kiekvienai valstybei paskiria jos ūkiniam pajėgumui pritaikytą kreditą, kuriuo naudodamasi ji gali atlikti tarptautinius savo mokėjimus. Iki 70 nuoš. tokio kredito grąžinti nėra prievolės. Tą ribą peržengus, penkerių metų bėgyje kreditas privalo būti atmokėtas užsienio valiuta. Tačiau nuolatinį užsienio valiutos trūkumą kenčiantieji britai ir tokiam atvejui jau susirado išeitį — šiandieną kreditą atmoki, o rytoj vėl jį jau gali panaudoti aukso vietoje...

(rem)

ELTOS TARYBA

Eltos Informacijų Taryba, sukurta Vliko, PLB, ALT, LLK atstovų 1967 m. *sausio 14-15 d. konferencijos nutarimu* kaip Vliko patariamasis organas Eltos informacijų reikalams, rugsėjo 25 d. buvo susirinkusi pirmojo posėdžio. Dalyvavo dr. J. Puzinas, V. Vaitiekūnas, kun. G. Sabataitis, SJ, E. Čekienė, R. Kezys ir Vliko vicepirmininkas — informacijos reikalų tvarkytojas J. Audėnas. (Į šią tarybą dar yra deleguoti V. Abraitis, P. Dargis ir A. Sniečkus).

Susipažinusi su esama Vliko *informacijų* teikimo struktūra bei jos išsivystymo eiga nuo 1945 metų ir su Vliko turimomis informacijos priemonėmis, taryba nusistatė savo veikimą pradžioje kreipti šiomis linkmėmis:

1) išsamiai susipažinti su Vliko per Eltą teikiamos informacijos turiniu,

2) ieškoti būdų atverti tai informacijai daugiau kelių į nelietuvių visuomenes įtakojančią spaudą, radiją, televiziją bei kitas — ypač tarptautiino masto — informacines institucijas.

Posėdyje taip pat susipažinta su Chicagoje pradėjusio veikti Lietuvių Informacijų Centro pobūdžiu bei užsimojimais. Įsitikinta, kad šis informacijos centras, pasiryžęs skleisti žinias visų pirma apie lietuvių išeivijos kultūrinės veiklos apraiškas, nėra nei lygiagretinis su Eltos informacijų *kompleksu*, nei jam *kliudantis*. Priešingai, kalbamasis informacijos centras gali būti geras pagalbininkas ir Eltos parūpinamai informacijai plačiai paskleisti, jei tik bus atitinkamai bendradarbiaujama. O tam yra labai palanki sąlyga, kadangi LIC vedėjas yra ir Eltos Informacijų Tarnyboje.

Nusistatyta dėti pastangų praplėsti Eltos korespondentų tinklą.

Pageidaujamoji korespondentų veikimo esmė yra tokia pati, kaip ir šios tarybos veikimo pradžiai numatytoji. Be to, labai svarbus korespondentų uždavinys — pranešti Eltai nelietuvių spaudoje paskelbtas ar kitaip viešai pareikštas žinias bei nuomones, liečiančias Lietuvą, lietuviams rūpimus reikalus, ypač politinę Lietuvos padėtį.

Elta jau ir iš seniau turi korespondentų: G. Krivickienė Vašingtone, J. Vilčinskas Londone, F. Skerys Vokietijoje, pastaruoju metu kun. K. Pugevičius Baltimorėje. Yra sutikę įsijungti — J. Smetona Clevelande, J. Kojelis Los Angeles. Tačiau tas sąrašas tik rodo, kiek dar daug yra korespondentų tinklo neapimtų svarbių vietų.

Posėdyje taip pat pageidauta atkreipti visų tautiečių dėmesį ir į tai, kad ir kiekvienas, kas savo aplinkoj stebi viešuosius dalykus, tegu ir nebūdamas įsipareigojęs nuolatinis Eltos korespondentas, gali turėti progų, ir yra kviečiamas jų nepraleisti, atitinkamu atveju atlikti Eltos korespondento uždavinį. Tai yra: 1) iškilus galimybei įterpti į nelietuviams skirtas informacijas Lietuvos bei lietuvių reikalui reikšmingą žinią ar nuomonę (painformuoti reporterį, parašyti laišką į laikraštį, radijo ar televizijos redakciją) — nepalikti tokios galimybės nepanaudotos ir apie tokį panaudojimą pranešti Eltai, 2) *pastebėjus viešame parejškime* Lietuvos ar lietuvių reikalą liečiančią mintį, pranešti bent atitinkamą tokio pareiškimo dalį Eltai (nurodyti, kur ir kada toks pareiškimas buvo, kiek galima tiksliau atpasakoti jo esmę, arba pridėti spausdinto teksto iškarpą). Net ir nedidelės reikšmės tokio pobūdžio žinios svarbu telkti vienoj vietoj. O reikšmingesnės svarbu perduoti ir į visą lietuvių spaudą, nesitenkinti atžymėjimu kokiame laikraštyje, kitus kraštus paprastai pasiekiančiame negreit ir nedaugelį lietuvių. Per Eltą informacija paskleidžiama visuose lietuvių gyvenamuose kraštuose ir, palyginti, greit. Todėl ne tik įsakmiai įsipareigojusieji, bet ir visi kviečiami būti bent proginiais Eltos korespondentais ir dalyvauti pasidalijime lietuviams svarbiomis žiniomis. Tokiems atvejams laikytinas po ranka šis adresas: ELTA, 29 West 57 St. - 10 Fl., New York, N. Y. 10019.

(E)

L. DIRŽINSKAITĖ J. TAUTOSE

Rusų delegacija atsivežė į dabartinę J. Tautų sesiją ir Leokadiją Diržinskaitę (Piliušenkienę) iš Vilniaus.

Lietuvių kvislingų garsiakalbiai bando *garsinti* L. Diržinskaitę Amerikos lietuviams kaip „tarybinės Lietuvos užsienių reikalų ministrą". Tačiau J. Tautų sekretoriate toks titulas nežinomas, nepripažintas ir bereikšmis. L. Diržinskaitė čia įregistruota tik kaip viena iš rusų delegacijos narių. Prasidedant šiai Jungtinių Tautų sesijai, Pavergtųjų Europos Tautų Seimas, kaip ir kitais atvejais, dar kartą įsakmiai priminė Jungt. Tautų sekretoriatui ir delegacijoms, kad rusų delegacija niekad nėra įgijusi teisės atstovauti Lietuvai, Latvijai ar Estijai. Tai taikoma visai rusų delegacijai, neatsižvelgiant, kokių asmenų bebūtų tos delegacijos narių tarpe. (E)

VIRŠININKŲ PAVARDĖS

Rugsėjo 24 d. Vilniaus laikraščiuose paskelbtieji įvairiais garbės titulais bei pagyrimais apdovanotųjų sąrašai vėl, kaip paprastai, mirga rusiškomis pavardėmis. Ir vis tos pavardės žymimos ties atsakingesnėmis *pareigomis Lietuvoje* įtaisytose įmonėse bei įstaigose. Pavyzdžiui:

Michail Jefimov — Baltijos laivų statyklos vyriausias technologas. Lev Masunov — Žalgirio staklių gamyklos vyr. metalurgas. Vasilij Maksimov — elektros skaitiklių gamyklos cecho viršininkas. Vladimir Staorselskij — matavimo prietaisų remonto gamyklos direktorius. Semion Stukalin — statybos-apdailos mašinų gamyklos planavimo-gamybos skyriaus viršininkas. Vladimir Kosiuga — elektrotechnikos gamyklos partinio komiteto sekretorius. Konstantin Sviridov — staklių gamyklos meistras. Aleksandr Zaidenvarg (žydų ar vokiečių kilmės atėjūnas) — grąžtų gamyklos direktoriaus pavaduotojas. Nikolai Milenskij — politechnikos instituto šiluminės energetikos katedros vedėjas...

(E)

Jonui Liūdžiui, Birutei Liūdžiūtei, Z. V. Jurų ir A. H. Pukščių šeimoms reiškiame gilią užuojautą, mirus
A†A ONAI LIŪDŽIUVIENEI.

J. M. Parulių šeima

Juozui ir Aidai Guogams, Marytei, Onai ir Magdelenai reiškiame gilią ir nuoširdžią užuojautą, mirus jų tėveliui
MOTIEJUI GUOGAI.

J. M. Parulių šeima

Septynios DIENOS

SUSIRŪPINIMAS SMEGENIMIS

Britanija pagaliau pradeda rūpintis tuo, kad ji paskutiniaisiais metais netenka daug inžinierių, technologų ir mokslininkų, kurių paruošimas brangiai kainuoja. Pvz., inžinierių 1961 m. išvažiavo dirbti ir gyventi į kitus kraštus 400, o 1966 m. jau 2700.

Daugiausia tų specialistų pavilioja JAV, kur jie turi geresnes sąlygas.

CHE GUEVARA ŽUVO

Kai Kuboje dr. Castro kovojo prieš Batistą, jo vyriausias strategas buvo argentinietis Che Guevara. Vėliau jis talkininkavo Kubos valdantiesiems ir dingo. Dėl to dingimo buvo skelbiami fantastiškiausi gandai, ir tik neseniai pradėjo aiškėti, kad jis vadovauja Bolivijos partizanams, kovojantiems prieš vyriausybę.

Dabar jis žuvo.

JORDANO POLITIKA

Jordano karalius Husseinas gavęs labai palankų sovietų pasiūlymą aprūpinti jo armiją ginklais.

Ligi šiol karalius buvo Vakarų sąjungininkas. Dėl to jis ir ginklų norėtų gauti iš Vakarų ir dar kartą važiuos tartis į JAV. Tačiau jeigu Vakarai nebus jam palankūs, tai jis paklausysiąs Egipto prez. Nasero ir pasinaudosiąs sovietų palankumu.

IŠLAIDOS GINKLAVIMUISI

Sov. Sąjungos biudžetas kariniams reikalams priimtas didžiausias negu bet kuriems kitiems taikos metams.

Ligi šiol Brežnevas savo kalbose vis pasisakydavo už kaskart geresnį apsiginklavimą. Jis kalbėjo už karinių sluoksnių pažiūrą. Kosyginas vis reikšdavo mintį, kad galima bus taikiai sugyventi ir daugiau pinigų skirti pragyvenimui pagerinti. O dabar ir Kosyginas pasisakė už ginklavimosi sustiprinimą.

SUTRUMPINAMA KARINĖ TARNYBA

Sov. Sąjungoje sutrumpinama karinė tarnyba: jūrininkams iš 4 į 3 metus, pėstininkams ir aviacijoje tarnaujantiems — iš 3 į 2 metus.

ĮSPĖJIMAS NEKLUSNIESIEMS

Per Literaturnaja gazeta paskelbtas įspėjimas sovietų rašytojams, kad jų pastangos *spausdinti Sov. Sąjungoje* nepraleidžiamus darbus užsieniuose bus laikoma išdavimu. Tokių darbų dar vis pasitaiko. O jeigu kurios knygos nespausdinamos Sov. S-goje, tai dėl to, kad jos esančios „nepriaugusios" ideologiškai ar meniškai.

Bet sovietų mokslo žmonių žadama nebausti, jei užsieniuose žvalgybos prieš jų norą užmegztų su jais ryšį ir jie prisipažins.

NEPATIKIMI RAŠYTOJAI

Čekų literatūrinį laikraštį „Literarni Noviny" ligi šiol leido rašytojų sąjunga. Bet iš rašytojų sąjungos leidimą perėmė kultūros ministerija.

Tarp rašytojų ir partijos Čekoslovakijoje jau *ilgesnis laikas kaip vyksta įtempimas*. Neseniai keli rašytojai buvo išmesti iš rašytojų sąjungos. O laikraštis buvo pavadintas neoficialios antikomunistinių rašytojų grupės organu. Laikraščiui paskirti visai nauji redaktoriai.

MIRĖ ANDRE MAUROIS

Mirė prancūzų rašytojas Andre Maurois, prirašęs nemažai romanų, biografijų *ir istorinių knygų*.

Mirė 82 m. amžiaus.

VOZNESENSKIS IR SOLŽENICYNAS

Sovietų rašytojų sąjunga pakaltino savo rašytojus Voznesenskį ir Solženicyną, kad jie Vakarus aprūpina antisovietine propaganda.

Abu jie yra rašinėję laiškus, protestuodami dėl literatūros padėties sovietuose, ir tie laiškai buvo panaudoti Vakarų spaudos ir radijo.

SAMDINIAI IŠVAŽIUOS

Jau trejetas mėnesių, kai europiečiai samdiniai (apie 130) ir sukilę vietiniai žandarai laiko užėmę Kongo miestą Bukavu, grasindami nuversti prez. Mobutaus valdžią.

Dabar jie nutarė pasitraukti iš krašto, Zambija sutinka priimti žandarus afrikiečius, o Malta europiečius samdinius.

PERPLANUOJAMAS KAUNAS

Vėl perplanuoja Kauno miestą. Pastarasis generalinis planas buvo sudarytas prieš 15 metų (1952). Jis buvo numatytas 220 tūkstančių gyventojų 1970 metais. Bet Maskvos galvotrūkčiais skubinamasis pramonės plėtimas (ir žmonių bėgimas iš kolchozų) susiurbė į Kauną gyventojų daug daugiau, nei planuotojai 1952 metais tikėjosi. 1970-tiems metams numatytoji miesto gyventojų riba jau buvo peržengta 1960 metais. Dabar Kaune jau susikimšę 284 tūkstančiai.

Naujas planas rengiamas jau treti metai. Jį rengia architektas P. Janulis (1952 *m. plano autorius*), *inžinieriai* — A. Tupinis, A. Burkus, A. Palskys, R. Pilkauskas ir inž.-ekonomistas J. Daniulaitis. Jiems patarėjai yra architektai — dr. K. Šešelgis, Vyt. Žemkalnis, J. Putna, V. Miliūkštis ir kt.

Žaliakalnio-Palemono sritis numatoma 150 tūkstančių gyventojų, Vilijampolė — 75 tūkstančiams, Aleksotas-Panemunė — 50 tūkstančių. Senamiestyje ir Naujamiestyje (Laisvės al. — geležinkelių stotis) gyventojų sumažėsią. Miesto centras numatomas palikti dabartinėj vietoj — Laisvės alėja, Donelaičio g., Vienybės (dabar vad. J. Janonio) aikštė. Ši centrinė aikštė (šalia muziejaus) numatoma pratęsti iki V. Putvinskio (dabar Sal. Neries) gatvės.

Planuotojams tenka skaitytis su faktu, kad „partija ir vyriausybė" jau yra nusistačiusi palikti Kaune ir dabartinės rusų viešpatavimo eros pėdsaką — padidintos centrinės aikštės vidury pastatydinti didžiulį Leniną...

Carinės Rusijos viešpatavimo era paliko Kaune Soborą — „rusiškos pravoslavijos" suvenyrą, kuriuo Kaunas bodėjosi, bet nerado, kaip juo nusikratyti. Ties būsimojo „suvenyro" projektu kauniečiai guodžiasi, kad tasai vis dėlto bus lengvesnis už Soborą ir lengviau kada nors užleis vietą Lietuvos laisvės paminklui.

(E)

PASAULYJE

— Dėl didžiulių potvynių Buenos Aires srityje, Argentinoje, 21 prigėrė, šimtai yra dingusių, 30.000 turėjo apleisti namus.

— Indijos pakrantėse ties Orissos valstija, pasiautus ciklonui, dingo daugiau kaip 300 žvejų, ir jau žinoma, kad 37 tikrai yra žuvę.

— Japonų žiniomis, Kinijos sostinėje Pekinge sustabdyti sieniniai laikraščiai, kur ligi šiol buvo skelbiamos „kultūrinės revoliucijos" žinios, ir nuvalytos sienos ir statulos, kur buvo rašomi ar klijuojami visokie šūkiai.

— Indijos min. pirm. Gandi tris dienas išbuvo Lenkijoje, o paskui dar keliauja į Jugoslaviją, Bulgariją, Rumuniją ir Egiptą.

— Po LSD „vaišių" prie New Yorko, JAV, policija suėmė vieną dalyvį, kuris kaltinamas plyta užmušęs kitus du dalyvius — merginą ir vyruką.

— Liepos 1 d. Australija turėjo 11 mil. 750 tūkstančių 868 gyventojus.

— Malawio respublika turi 71 daktarą, o tai reiškia, kad 1 daktarui tenka 56.000 gyventojų.

— Vak. Vokietijoje esama 4 mil. šunų, 3 mil. kačių ir 10 mil. namuose laikomų paukščių ir paukštelių linksmintojų.

PADĖKA

Ryšium su mūsų mylimos motinos, uošvės ir senelės mirtim Lietuvoje, pareiškusiems mums žodžiu, laiškais ir spaudoje užuojautas, tariame nuoširdų ačiū.

Zdanavičių šeima

Noremo Lietuva

Pastaraisiais metais vis daugiau pasirodo literatūros apie Lietuvą anglų kalba. O gerieji leidiniai net ir pakartojami. Tokia pakartotinė knyga yra buv. JAV nepaprasto ministerio nepriklausomai Lietuvai Owen J. C. Norem **Timeless Lithuania**. Knyga pirmą kartą buvo išleista prieš 25 metus, kai bolševikai okupavo Lietuvą ir O. J. C. Noremas grįžo į savo kraštą.

Kaip pasiuntinys ir ministeris nuo 1937 metų, autorius, aišku, iš labai arti pažinojo mūsų kraštą, be to, jautė Lietuvai ypač šiltų simpatijų, dėl to ir knygą parašė tos šilumos skatinamas pristatyti savo tautiečiams nelaimės ištiktąjį kraštą. Dabar knyga kartojama ryšium su artėjančia Lietuvos nepriklausomybės 50 metų sukaktim. Kartojama ji, be abejo, kad ligi šiol nėra pasenusi. Šią pakartotinę laidą yra išleidusi „Viltis" („Dirvos" leidėja JAV, Clevelande, 299 psl., kaina 4 dol.).

Kai sakome, kad knyga nėra pasenusi, kad ji lygiai taip pat įdomi ir vertinga dabar, kaip ir prieš ketvirtį amžiaus, tai turime galvoje daugiau ne rinktinį skaitytoją, bet tokį, kuris ir iš šitokio storumo knygos galės gerai susigaudyti, kas per kraštas yra Lietuva. Knyga yra daugiau apžvalginė, o ne mokslo studija. Autorius ne Lietuvos istoriją rašo, ne pagrindžia įrodinėjimais kurią nors siauresnę temą apie Lietuvą, bet pateikia po žiupsnį ir šiokių ir kitokių duomenų apie ją, tur būt, kas jam pačiam buvo įdomiausia ir ką jis savo tautiečiams ar kitų angliškai kalbančių kraštų žmonėms norėjo pasiūlyti. O kaip amerikietis, jis, aišku, žinojo, kas ten įdomiausia ir patraukliausia. Dėl to jis jau pirmame knygos skyriuje, mesdamas prabėginį žvilgsnį į mūsų kraštą, išvardija ir kiek žemės yra virš jūros lygio, ir kiek vandenys užima ploto, kiek girios, kiek paukščių rūšių esama, o bendrais brūkšniais užgriebęs istoriją, nurodo net, kaip kurie Lietuvos miestai įprasta rašyti svetimuose kraštuose. Tikra, teisinga, bet kartu ir ypač patrauklu, nes vaizdinga. Šituo būdu parašyta visa knyga.

Kas joje duodama?

Keliais puslapiais pristatoma lietuvių tautos gyvenamųjų plotų geografinė padėtis, galimas įsikūrimo laikas tuose plotuose, iš kur ji bus atkeliavusi, suminint ir dainą „Siuntė mane motinėlė į Dunojų vandenėlio", kas galėtų reikšti, kad tos upės artumoje kadaise lietuvių gyventa, istorikų pateikiamieji duomenys apie lietuvius, jų valdymasis, religija, kultūra. Tačiau autorius ir tokiom prabėgom pateikiamosios apžvalgos vis neiškenčia nepasaldinęs ne tik dainos apie Dunojaus vandenėlį tvirtinimu. Jis, pavyzdžiui, lietuvių kalbą aptardamas, pasinaudoja, be kita ko, ir vokiečių poeto Goethės išsireiškimu, kuris pasakęs: „Jeigu norite išgirsti, kaip mūsų proseneliai kalbėjo, tai pasiklausykite lietuvių".

Vis taip sultingai rašydamas, Lietuvos istorijai nuo žilos senovės iki 1918 m. autorius paskiria apie 80 psl. Jei anoj senojoj istorijoj buvo minimi didieji kunigaikščiai ir karaliai, tai nepriklausomosios Lietuvos — žymesnieji vyriausybių vadai: Smetona, Ylas, Mironas, Bizauskas, Tūbelis ir kiti. Pateikiamos net kai kurių ministerių kabinetų sudėtys ir duodamas vaizdas ne tik, kaip Lietuva valdėsi, bet kokia ji buvo 1918 m. ir į kokią išaugo. Turint galvoje tą O. J. C. Noremo palinkimą ir sugebėjimą surasti ypač įdomių duomenų, vaizdas susidaro įspūdingas.

Atskiri puslapiai skirti mūsų nepriklausomybės laikų valstybininkams A. Smetonai, V. Mironui, J. Tūbeliui, E. Galvanauskui.

Aptarus okupacijas, baigiamuosiuose knygos skyriuose dar kalbama atskirai apie Lietuvos žemės ūkį, prekybą ir pramonę, plačiai pasinaudojant statistika, apie kultūrą, religiją ir mažumų klausimą. Baigiama paskutiniųjų dešimtmečių chronologija.

Knyga labai pagaunanti, su gausybe duomenų. Gera būtų, jei ji plačiau pasklistų ir iš naujo primintų Lietuvą šitaip patraukliai, kaip ji Owen J. C. Noremo pristatoma.

K. Abr.

---

34 EILĖRAŠČIAI

Juozas Kapočius išleido jau naują V. Šlaito eilėraščių rinkinį **„34 eilėraščiai"**. Rinkinys buvo žadamas pavadinti „O, auskarėliai". Dabar tie 34 reiškia eilėraščių skaičių.

Šis V. Šlaito rinkinys yra jau šeštas.

Viršelis pieštas P. Jurkaus.

NOVELĖS-APYSAKOS KONKURSAS JAUNIMUI

Detroito St. Butkaus Šaulių Kuopos Spaudos ir Kultūros Sekcija skelbia novelės-apysakos konkursą 1968 metais.

Konkursinių rašinių premijavimo taisyklės

1. Konkurso tikslas: Lietuvos Laisvės ir Nepriklausomybės atstatymo 50-ties metų sukakties iškilmingas paminėjimas.

2. Rašinių žanras — apysaka ar novelė.

3. Rašinių dydis — penkiasdešimt (50) ar daugiau mašinėle rašytų puslapių, vieną eilutę praleidžiant.

4. Rašinių turinys autorių pasirenkamas laisvai, bet pageidaujama, kad būtų paryškintas tautos solidarumas bei patriotizmas kovose už Lietuvos laisvę.

5. Rašiniai ar jų dalys, jau buvę skelbti spaudoje, konkursui nepriimtini.

6. Konkurse gali dalyvauti visi laisvojo pasaulio lietuviai-ės, ne vyresni kaip 30 m. amžiaus.

7. Rašinių premijos: I-ji — 300 dolerių (šaulio Laisvės Kovotojo auka); II-ji — 200 dolerių (St. Butkaus šaulių kuopos auka) ir III-čioji — 100 dolerių (šaulio Mykolo Vitkaus auka).

8. Šį konkursą vykdo, įvertina rašinius, paskirsto premijas ir rašinius spausdina — Šaulių kuopos Spaudos ir Kultūros sekcija: pirm. Vl. Mingėla, sekretorė Marija Sims, nariai: Leopoldas Heiningas, Marijonas Šnapštys ir Alf. Žiedas. Prireikus sekcija kviečiasi talkon literatus-ekspertus. Konkursui pristatytieji rašiniai spausdinami Sekcijos nuožiūra, be autoriaus atskiro sutikimo ar atlyginimo.

9. Kiekvienas rašinys privalo būti atžymėtas (pasirašytas) tik slapyvardžiu. Autoriaus tikrasis vardas ir pavardė su spaudai tinkančia fotografija, trumpa autobiografija atsiunčiami kartu su rašiniu atskirame užklijuotame voke.

10. Rašiniai siunčiami sekcijos pirm. adresu: Vl. Mingėla, 33546 Clifton Dr., Warren, Mich. 48092. Vėliausia išsiuntimo vietos pašto data — 1968 m. rugsėjo 1 d.

Detroito Šaulių Kuopos
Sp. ir Kultūros sekcija

Vatikano Susirinkimo dokumentai

Antrasis Vatikano Susirinkimas buvo didelis įvykis. Ilgai jis posėdžiavo ir svarstė įvairius reikalus, bet apskritai mes maža ką težinome, kas ten buvo svarstyta ir ypač kas buvo nutarta. Kas mus per laikraščius yra pasiekę, tai daugiau tik nuotrupos. Vyko ir įvyko kažkas revoliuciška katalikų Bažnyčios gyvenime, bent taip laikraščiai rašė.

Tačiau mūsų kasdieniniame gyvenime laikraščių rašymas maža ką teatliepia. Svarbiausia, ką pajuto eilinis katalikas, tai naują tvarką mišiose. Dabar jos laikomos atitinkamo krašto ar bendruomenės kalba, ir kiekvienas dalyvis yra priverstas kolektyviai ir aktyviau dalyvauti jose.

Aišku, kad tikintieji pasigedo išsamesnių žinių apie tą Antrąjį Vatikano Susirinkimą ir jo nutarimus. Ne apie tai, kas buvo svarstyta ir kokios tuo metu Bažnyčios kunigaikščių tarpe pasireiškė srovės ar pažiūros, bet vien kas nutarta. Tai, kas nutarta, yra tikinčiajam įstatymas, jeigu jis priklauso tai bendruomenei.

Kai jau Susirinkimas baigėsi, štai, ir lietuviui katalikui parūpinami visi nutarimai. Turime galvoje šiais metais išėjusią knygą **II Vatikano Susirinkimo Dokumentai** I dalį — konstitucijas, išverstą prel. V. Balčiūno ir Ant. Tamošaičio, S. J., ir išleistą serijoje Krikščionis gyvenime. Šis pirmasis tomas išleistas prel. Pr. Juro lėšomis. Spausdino ir visą išleidimo reikalą tvarko J. Kapočiaus Lietuvių Enciklopedijos spaustuvė (361 W. Broadway, So. Boston, Mass. 02127, USA). Šio tomo kaina yra 3,50 dol.

Ši knyga yra tik pradžia šių dokumentinių tomų. Pasirodo, artimoje ateityje dar bus išleisti II ir III tomai to II Vatikano Susirinkimo dokumentų - nutarimų. Antrame tome bus išspausdinti dekretai ir pareiškimai, o trečiajame kiti dokumentai, Susirinkimo aptarimas ir visų trijų tomų dalykinis turinys.

Be kita ko, šitoje „Krikščionis gyvenime" serijoje bus išleista ne tik II Vatikano Susirinkimo Dokumentai, bet ir dar visa eilė religinių knygų, bent dešimt jų.

Šitoje pirmojoje išspausdintos Susirinkimo konstitucijos — dogminė, kiek ji susijusi su Bažnyčia apskritai, dogminė — Dievo apreiškimą aptarianti, liturginė, pastoracinė, nutarimai ryšium su Bažnyčia ir žmogaus pašaukimu ir kai kurios opesnės problemos.

Ką gi reiškia tos konstitucijos? Ogi tai, kaip katalikas turi tikėti ir kaip gyventi. Dogminė dalis aptaria tikėjimą, pastoracinė — mokymą tikėjimo dalykų, o liturginė aptaria apeiginę reikalo pusę. Aišku, kad tikinčiajam svarbu visa tai žinoti, ypač dar ir dėl to, kad kai kurie dalykai yra pakeisti ir nedera su žmonių iš kartos į kartą paveldimomis pažiūromis ir įsitikinimais.

Ta pati Lietuvių Enciklopedijos leidykla išleido kitą stambią knygą — arkiv. Emile Guerry **Pilnutinis Kristus.** Jos vertėjas — Tėvas K. M. Butkus, knyga 328 psl. Išleista A. Mikulėnienės lėšomis. Tai knyga, kurioje svarstomi taip pat kasdieniniai tikinčiojo rūpesčiai.

P. An.

JAV LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VADOVYBĖ

Rugsėjo 23 ir 24 d.d. New Yorke buvo susirinkusi gegužės mėn. išrinktoji JAV L. B-nės krašto taryba. Dviejų dienų sesija buvo per trumpa išsamiai apsvarstyti visiems šio didžiausio PLB vieneto trejų metų užsimojimams. Bet taryba atliko pagrindinį šio pirmojo savo susirinkimo uždavinį: išrinko naują šio krašto lietuvių bendruomenės vyriausią vadovybę: valdybos pirmininką ir tarybos prezidiumą.

Valdybos pirmininku ateinantiems trejiems metams išrinktas Bronius Nainys iš Chicagos. Jo pasiūlymu, nutarta, kad valdyboje iš viso bus 11 narių. Pirmininkas kitus 10 valdybos narių pasiūlys tarybai tvirtinti laiškinio balsavimo būdu.

Tarybos prezidiuman išrinkti ir pareigomis pasiskirstė: Juozas Kapočius (L. Enciklopedijos leidėjas iš Bostono) — pirmininkas, kun. V. Jutkevičius ir kun. V. Dabušis — vicepirmininkai, Arvydas Barzdukas — sekretorius, Antanas Mažeika — informacijos nelietuviams rūpintojas. (E)

VERTĖJAS LANKĖSI LIETUVOJE

Antrąją rugsėjo mėnesio pusę Lietuvoje lankėsi dr. Hermanas Budenzigas, Donelaičio „Metų" vertėjas į vokiečių kalbą. Iš Vakarų Vokietijos atvykęs svečias buvo gražiai pagerbtas universiteto ir lituanistikos instituto pareigūnų, kurie šį vertimą uoliai garsina, kadangi yra prie to darbo prisidėję (K. Korsako pavedimu, pažodinį vertimą parengė Eduardas Astramskas).

Dr. H. Budenzigas su Lietuva susipažino Pirmojo pasaulinio karo metu. Lietuvoje tada buvęs kaip vokiečių kariuomenės kavaleristas ir susibičiuliavęs su Adutiškio apylinkių lietuviais. Tada pirmą kartą ir Vilnių matęs.

Nadas Rastenis, „Metų" vertėjas į anglų kalbą, tuo pačiu metu buvo Amerikos kariuomenėje Prancūzijoje. Abu yra maždaug vienodo amžiaus. Abu yra taip pat išvertę ir A. Baranausko „Anykščių šilelį".

Nado Rastenio vertimai Vilniaus lituanistams irgi yra žinomi, kai kurie juos yra ir matę bei gražiai įvertinę, tačiau viešai apie juos mažai prasitaria. Gal ir todėl, kad Budenzigas atvyko į Vilnių, o N. Rastenio darbo pagerbimas vyksta (spalio 14 d.) Baltimorėje... Ir gal todėl, kad prie Budenzigo darbo K. Korsakas ir kiti turėjo progos prisidėti, nes Budenzigas tik vidutiniškai moka lietuviškai (todėl jam reikėjo tikslaus pažodinio „Metų" vertimo į vokiečių kalbą), o N. Rasteniui tos pagalbos, suprantama, nereikėjo, darbas atliktas be „tarybinės santvarkos nuopelnų"... (E)

NAUJAI GAUTOS KNYGOS

P. Žilys — Suomių-Sovietų karas —1.5.8.

G. Šimukonienė — Su daina, 350 psl. įvairios dainos ir himnai — 0.15.0.

A. Vaičiulaitis — Gluosnių daina, padavimai — 0.18.6.

Z. Raulinaitis — Hunų žygis į Prūsus — 0.7.9.

Z. Raulinaitis — Galindai prieš Romą — 0.10.3.

Juozas Girnius—Idealas ir laikas—1.9.4.

G. Ivaškienė — Baltasis stumbras, istorinė apysaka jaunimui — 1.8.0.

J. Minelga — Labas rytas, vovere, spalvota, K. Veselkos piešiniai, vaikams — 0.18.6.

Maironio baladės, didelio formato, spalvotos iliustracijos, kieti viršeliai. Piešiniai Pr. Lapės — 2.6.6.

Rašyti: DAINORA, 14 Priory Rd., Kew, Surrey.

K. BARĖNAS

PLAUČIAI

(2)

Važiavimas Anglijon taip pat dar nebuvo galutinai nuspręstas, bet Paukštė norėjo būti tarp pirmųjų, tai ėjo po pietų kiemo takeliu, pasuko į įstaigą ir užsirašė.

— Aš užsirašiau Anglijon, — parėjęs tarė jis žmonai. — Eik dabar ir tu.

— Anglijon? — tarė žmona. — Anglijon aš tai nevažiuosiu.

— Kanadon nevažiuosi, Anglijon nevažiuosi, tai kur tu važiuosi? Eik, užsirašyk, ir bus gerai.

— Ne, aš tai jau nevažiuosiu. Kur važiuoja šitie rupūžės Karveliai, tai aš ten jokiu būdu nekelsiu kojos. Tegu jie net rojun važiuoja, o aš kartu su jais tai ne, už jokius pinigus! Rupūžė ta Karvelienė, ji, matai, pasijuoks iš manęs...

— Kartu negyvensit, — tarė Paukštė.

— Nenoriu, nenoriu, nė į tą pusę pasižiūrėti nenoriu. Pasijuoks, matai, iš manęs. Aš nenoriu tuo pačiu oru kvėpuoti su tais siaurakakčiais! Kad dar būtų žmonės, kaip žmonės, o čia tai paskutiniai pasturlakai. Ne! Nueik ir išsibrauk.

Paukštė pakilnojo pečiais, pakraipė galvą, bet nuėjo ir išsibraukė. Su Karveliais jie niekaip nesigiminiavo, o santykiai visiškai pašlijo anom dienom, kai Paukštės žmona mėgdavo pastovėti prie salės barako langų. Ėjo Karvelio žmona vieną vakarą, čiuptelėjo Grasę už rankovės ir nutoldama pasišaipė:

— Ar vyrelį saugoji nuo panų?

Karvelienė nueidama kelis kartus atsuko į ją linksmą savo veidą ir dingo prietemoj išeinamosios duryse. Tada Paukštienė smuko už salės barako, iš už kampo pratykojo, kol smėliu prašlepsėjo grįžtanti Karvelienė, ir daugiau jau niekad nebedrįso savo stebėjimams naudoti šoninių langų. Kiūtodavo ji prie paties kraštinio gale, bet visados lyg ant žarijų ir visados jau sutemus. Sukalbės kas nors vieno ar kito artimesnio barako tarpduryje, sučerškės žingsniai, tai ji dunksinčia širdim ir šoka už aklinos užpakalinės sienos ir laukia, kol vėl nurims tas jai reikalingas kiemo kraštas.

Karvelienės pašaipa pasėjo jos širdy neapykantos sėklą. Neapykanta, lyg dirvoj piktžolė, augo ir stiprėjo su kiekvienu salės barako gale praleistu vakaru. Ta lojanti kalė, rupūžė! O dabar bėk per tą kalę nuo kiekvieno šešėlio ir slėpkis nuo sukosėjimo ir nuo žvyro sučerškėjimo. Stovėsi, tai ta-la-la ir paleis liežuvį. Tai ji Karvelienės atsilenkdavo iš tolo. Ragana! Rupūžė! O kai penktadienį tekinom bėgo į sandėlį maisto, tai tiesiog ir užšoko ant Karvelienės.

— Duoda sūrio! — atsitrenkusi į ją tarė Karvelienė.

— Duoda sūrio? — nesąmoningai pakartojo ji ir nubėgo, o tas pakartojimas Karvelienės žodžių, rodos, šviežių žarijų pripylė jai į širdį. Žinoma, ji pati kalta, kad atsiliepė, bet tai vis per tą staigumą. O anoji kaip drįso kalbinti ją? Ar nori susigerinti, kad iš naujo galėtų įkąsti? Ne, jokių gerinimųsi! Už jokius pinigus! Pats Karvelis dar pribaigė ją. Kai Kuzmienė su savo vyru pakėlė stovykloje didžiulį triukšmą dėl virtuvės kruopų, kai ji sujudino ne tik virėją Zabielą, bet ir komendantą, reikalaudama būtinai išduoti jai sausą davinį ir malkų ir leisti pačiai virtis, nes du jos vaikai pradėjo viduriuoti, o ji tvirtina, kad nuo virtuvės kruopų ir kad virėjas Zabiela esąs tinginys ir niekad dorai neišverdąs, tai dėl to buvo šaukiamas susirinkimas, ir Paukštės žmona atbėgo ir atsistojo netoli durų. Jei teks pabalsuoti, tai ji kels ranką už virėją, o čia eina pro šalį Karvelis, žiūri į ją ir ilgai šypsosi. Tas šypsojimasis išvijo ją iš salės dar prieš susirinkimą. Karvelis šypsojosi ir ten nuo pirmųjų suolų.

— Kvailys! Kvailys! Kvailys! — nebeiškentusi sumurmėjo ji ir išskubėjo, ir tada namuose pratrūko visa istorija, ir už viską Paukštė žmonos buvo sunkiai apkaltintas, nes jai rodės, kad Karvėliai nebūtų prasižioję, nei ne tas vėlus jo grįžimas po karo, o ji nebūtų vakarais stoviniavusi prie salės barako, jei ne ta tamsi dėmė, kuri įtartina paslaptim dengia vėlų Paukštės grįžimą.

Karvelių laikysenos įšėldinta, tą vakarą ji taip smarkiai ėmė į nagą savo Justiną, kad tas vaizdingai prisiminė viską net ir dabar, kai teko eiti atsisakyti kelionės į Angliją. Karvelių jis nepuolė ir negynė, su žmona nesibarė, o nuėjo ir paprašė, kad išbrauktų jį iš sąrašų.

Progos išvažiuoti padidino stovykloje sujudimą. Dažniau buvo varstomos kambarių durys, ir ėjo vieni pas kitus, išvažiuojantieji tartum pasididžiuoti ir pasigirti savo laime, o liekantieji dar pasižiūrėti tų laimingųjų. Tai ir pas Paukštes užsuko Vebėnai, kurie labai stipriai svarstė darbo ir išvažiavimo klausimus, bet kelionės mintį atidėjo, nes vaikų trys eilės apie pečių. Išvažiuos tėvas, o gal paskui nei grįžti galės, nei vaikų parsitraukti. O Paukštė vakarykščiui kieme buvo sakęs Vebėnui, kad jis tai jau pasirinkęs Angliją ir užsirašęs.

— Tai jau išsiskirsit iš mūsų, eisit jau ant savos duonos, — užėjęs tarė Vebėnas.

— Laimingi... — tarė jo žmona.

— Tai dar gal neišsiskirsim, — nunerdamas galvą tarė Paukštė.

— Tai išvažiuojate į Angliją.

— Žinote, labai norėtume, — tarė Paukštės žmona. — O kaip norėtume išvažiuoti, tai tiesiog neišpasakytai. Patikėkit, pone Vebėnai, tokia proga, bet Justo plaučiai nesveiki.

Paukštė sužiuro į žmoną, o ta, tartum atvėrusi ir ją nustebinusią paslaptį, net lūpą patempė.

— Kam tu čia dabar, Grasele?.. — tarė vyras.

— O kam čia slėpti? — tarė ji. — Kas čia, ar koks negražumas? Jei nesveiki, tai nesveiki, tai ko čia prieš kaimynus slėptis?

Apdejavo Vebėnai ir išėjo. Tada Paukštės vieni du smarkiai apsikapojo dėl to melo. Nieko nepadėjo vyro įtikinėjimai, kad melu toli nenuvažiuosi. Jis tuoj susičiaupė, kai ji priminė vėlų jo grįžimą. Tuo stipriausiu ir kiečiausiu argumentu ji laimėjo teisę kada norėdama kalbėti apie nesveikus savo vyro plaučius. Ji nebuvo plepi, ir reikia tikėtis, kad iš Vebėnų, o ne iš jos toji liūdna žinia greit pasiekė virėją Zabielą, ir tas geros širdies vyras pats tuoj pasiūlė jai iš anksto atsinešinėti savo indą sriubai, kad jis ligoniui galėtų pagraibyti daugiau tirštimų ir riebesnių paviršių.

— Mes pakliūsim su tais plaučiais, —prisimindavo Paukštė žmonai. — Tada bus labai negražu.

— Kas jau čia bus? Kas čia sužinos? — sakė ji. — Kodėl nepakliuvai, kai pats paskutinis grįžai iš vokietės lovos? Tada tai nepakliuvai, o dabar bijai. Ar ne tavo čia plaučiai? Kas čia kam rūpi?

Tie plaučiai išgelbėjo juos ir nuo Kanados, kai jau ėmė ir vyrus ir moteris į to krašto siuvyklas. Išsiskirti nebebūtų reikėję, ir ji mokėjo siūti, o ir pačiam Paukštei adata nekrisdavo iš rankų. Jau Paukštė tikėjosi, kad dabar žmona nebesipriešins, nes tarp siuvėjauti važiuojančiųjų nebuvo nė vieno jiems nusidėjusio žmogaus. Bet Paukštė nebebėgo rašytis tarp pirmųjų. Jis laukė, kada žmona be jo sakymo apsispręs ir pirmoji užsimins. Šitaip nerimaudamas jis pralaukė, kol žmonės užpildė sąrašą, ir tada visą dieną neprakalbinamas drybsojo lovoj. O kai keli kandidatai nubyrėjo, tada jis atsigavo ir nebeiškentęs tarė žmonai:

— Tai ar mes nevažiuosim į Kanadą? Ko dabar čia sulauksim?

— Ne, nevažiuosim, — tarė žmona.

— Nevažiuosim? Tai visą laiką ir gyvensim, kaip elgetos? Nebijok, greit išvarys iš stovyklos, jei niekur nevažiuosi.

Žmona atsisėdo ir susidėjo sterblėn rankas.

— Justai, — ramiai tarė ji, — ar tu norėtum, kad tie du rupūžės maišytųsi tau po kojų? Žinai, Mikaila ir Šiupyla išvažiavo miško kirsti. Ar daug, manai, ten tų miškų? Iškirs ir atvažiuos į miestą, ir tau gal teks kartu su jais dirbti. Aš tai nenoriu į juos ir pažiūrėti. Rupūžės šitie! Kol jie nepradėjo loti, tai ramu buvo gyventi.

(Bus daugiau)

TEISMO KLAIDOS

Vilniuj viešai keliamas abejojimas Lietuvoje veikiančio bolševikinio teismo teisingumu ir nusimanymu. Ir tai ne kokio užkampinio teisėjo, o paties aukščiausio, prieš kurio sprendimus nėra kur nei skųstis.

Milicininkų savaitraštis pernai pagyrė miliciją, kad labai vikriai sugavusi vagį, pavogusį iš Vilniaus mėsos kombinato kasos apie 13 tūkstančių rublių. Visi pinigai buvę surasti ir grąžinti įmonei.

Pasirodo, kad jokio milicijos nuopelno nebūta. „Vagis" pats tą patį rytą po tariamosios vagystės pranešė milicijai, kad pinigus iš seifo jis paėmęs, tačiau neturįs intencijos juos pasisavinti, o norėjęs tik įrodyti kasininkei — savo žmonai, — kad ji esanti neatsargi ir iš viso toms pareigoms netinkanti... Pats grąžino ir pinigus ir iš žmonos rankinuko pasiimtą seifo raktą. Visas triukšmas kilęs tik todėl, kad tariamasis vagis nespėjęs atiduoti pinigų kasininkei — žmonai prieš įstaigos atidarymą...

Kaip bebūtų nerimta tokia pavyduliaujančio jaunavedžio sugalvota priemonė atgrasyti žmoną nuo kasininkės pareigų (jam nepatiko, kad pačioj šeimyninio gyvenimo pradžioj žmona kone kasdien išvažiuoja su gyvulių supirkinėjimo punktų vedėjais pinigų išmokėti į provincijos miesteliųs ir dažniausiai vėlai grįžta) — nebuvo įrodymų, kad tas „vagis" būtų slėpęsis ir bandęs pinigus pasisavinti. Betgi vistiek minėtojo aukščiausiojo teismo kolegija nubaudė jį 10 metų kalėti „sustiprinto režimo pataisos darbų kolonijoje".

Dabar net Tiesoj keliamas klausimas, argi ta kolegija nebus čia pasielgusi beatodairiškai. Maskvos Lietuvoje įvestas baudžiamasis statutas, tiesa, griežtas pasikėsinusiems į „visuomenės" turtą. (Jei tie pinigai būtų buvę tikrai pavogti tik iš privataus asmens, tai bausmė būtų daugiausia 2 metai, arba ir dar mažiau). Bet ir tame statute vis dėlto yra nuostatas apie lengvinančias aplinkybes ir apie lygtinį nuteisimą. Tad ir keliamas klausimas, ar teisėjai žino ką nors apie tuos nuostatus. Jei žino, tai kur gi juos betaikytų, jeigu nepritaikė šiuo atveju. Ką to klausimo kėlėjai pamiršo, tai paklausti, kur gi buvo gynyba, kad teisėjams nepriminė tų straipsnių ir neiškėlė kaltinamojo naudai kalbančių sumetimų.

Ši vaizdžiai Tiesoj papasakota byla liudija, kad išgarsintasis „atstatytasis socialistinis teisingumas" vis dar vargu ar kiek tesiskiria nuo stalininio meto čekistų „teismų", pagarsėjusių „osoboje sovieščanije" (ypatingas pasitarimas) vardu.

(ELTA)

PAGUODA NEPATENKINTIEMS

Labai dažnas dalykas Lietuvoje — nusiskundimai parduotuvėmis ir jų pareigūnų patarnavimu. Dėl suprantamų ar dažnai ir dėl visiškai nesuprantamų priežasčių parduotuvėse stinga prekių, pardavėjai nemandagūs, nerūpestingi, nesiskaito su pirkėjų pageidavimais ir t.t.

Tačiau šiomis dienomis nepatenkintiems suteikta ir paguoda. Maskva Lietuvos prekiautojus pripažino geriausiais visoj Sov. S-goj ir apdovanojo juos pereinamąja raudona vėliava su pinigine premija. Vadinasi, patinka — nepatinka, bet žinokit, kad visur kitur pas mus dar blogiau...

(E)

GYVENAMIEJI NAMAI

Lietuvos kaimo vietovėse dar yra 342 tūkstančiai gyvenamųjų namų. Tačiau daugiau kaip trečdalis jų — apie 120.000 — pripažinti esą, kaip ten dabar sakoma, „avarinėje būklėje", tai yra, nugriautini, nes nei gyventi tinka, nei taisyti beapsimoka.

Tai galėtų palaužti atitinkamų gyventojų nenorą keltis į kolchozinius kaimus - gyvenvietes, jeigu kaip tik tokiems būtų suteikta galimybė statydintis trobesius, kad ir gyvenvietėj. Bet planai to nenumato. Perkraustymo planai susieti su melioracijos planais. Ten dažniausiai teks priversti nugriauti dar ir gerus pastatus, o pagriuvėliams nesausinamose vietose pagalbos nėra nei keltis, nei vietoj ką nors daryti.

(E)

SOLISTAI

Vilniaus opera džiaugiasi ir didžiuojasi trim jaunais aukšto lygio solistais. Tai Virgilijus Noreika, tenoras, Vaclovas Daunoras, bosas (abu šią vasarą girdėti Kanadoje), ir Eduardas Kaniava, baritonas. Tik šį sezoną vilniečiams dar neteks tąja trijule gėrėtis. Noreikos planai dar neaiškūs. Kaniava ir Daunoras pasirodė vieną vakarą Sevilijos Kirpėjo operoj, Figaro ir Don Bazilio rolėse (abu dainavo itališkai) ir grįžta atgal stažuoti svetur: Kaniava į Sofiją (Bulgarijoj), Daunoras į Milaną.

(E)

KALĖDINIAI SIUNTINIAI 1967 M.

Pradžiuginti ir paremti savo artimuosius Lietuvoje artėjančių švenčių proga kiekvienas galime lengvai tai padaryti, pasinaudodami *BALTIC STORES* patarnavimu ir pasiųsdami jiems dovanų siuntinėlį.

Siuntėjas gali pats sudaryti savo pageidaujamą siuntinuką pagal *BALTIC STORES* kainoraštį arba užsakyti jam patinkamą jau paruoštą siuntinį, kurie yra labai praktiški ir ten laukiami.

MIŠRUS SIUNTINYS 1967

3½ jardo vilnonės angliškos kostiuminės medžiagos, 3 jardai vilnonės medžiagos moteriškam kostiumui, 2 vyriški nailoniniai marškiniai arba 2 bliuskutės, 1 vyriškas arba moteriškas geros rūšies megztukas, 1 vilnonė gėlėta skarelė, 2 p. vyriškų arba moteriškų vilnonių arba nailoninių kojinių, 1 itališkas nailoninis vyriškas arba moteriškas lietpaltis, 1 sv. saldainių ir 20 cigarečių

Kaina £35.0.0.

MAISTO 1967

3 sv. taukų, ½ sv. arbatos, ½ sv. geriamojo šokolado, ½ sv. kakavos, 2 sv. ryžių, 5 sv. geriausios rūšies miltų, 1 dėžutė Nescafe, 1 sv. saldainių, 1 sv. ryžių, 1 sv. cukraus, ¼ sv. pipirų, ¼ sv. lauro lapų.

Kaina £10.0.0.

MOTERIŠKAS 1967

3 jardai vilnonės paltui medžiagos, 3 jardai vilnonės suknelei medžiagos, 1 geros rūšies megztukas, 2 p. nailono arba vilnonių kojinių, 1 vilnonė gėlėta skarelė, 1 p. odinių pirštinių, 1 sv. maišytų saldainių.

Kaina £25.0.0.

P-3

Vilnonė labai gera medžiaga dviems paltams, 3½ jardo vilnonės vyriškam arba moteriškam kostiumui medžiagos.

Kaina £25.0.0.

Labai praktiški dalykai, kuriuos galima pridėti prie bet kurio siuntinio, išskyrus maisto siuntinius: *itališki nailoniniai lietpalčiai — £3.10, šveicariški 17 akmenų laikrodžiai — £9, vilnonės gėlėtos skarelės — 27 šil., ilgo grojimo įvairios plokštelės.*

BALTIC STORES LTD.

(Z. JURAS)

421 HACKNEY RD., LONDON, E.2. ENGLAND.
Telef. SHO 8734.

Greitas ir garantuotas siuntinių pristatymas.

Laisvalaikio mąstymai

RAŠO *K. VALTERIS*

RAŠYTI AR NERAŠYTI?

Pastaraisiais metais jau kelis kartus kėliau sau šį klausimą, bet po ilgesnės ar trumpesnės pertraukos vis imdavau rašinėti. Pradėdavau rašyti ar vieno kito skaitytojo paskatintas, ar pagaliau negalėdamas atsispirti norui pasvarstyti kai kuriuos įdomesnius, svarbesnius ar apleistus klausimus.

Parašęs keletą straipsnelių, visada nusivildavau skaitytojais, „valdžia" ir kartais redaktorium. Kai pastebi, kad skaitytojai nemėgsta naujų idėjų, „valdžia" nekreipia dėmesio į įvairius pasiūlymus, o redaktorius baimingai žiūri į naujas mintis, tai tokia nuotaika užgesina rašymo įkarštį...

Daug klausimų esu iškėlęs, daug pasiūlymų davęs „valdžiai", bet... jokio atgarsio, tarsi sakytų: „Šuns balsas į dangų neina"... Pasinėrimas rutinoj, baimė naujovių ir reformų smukdo bet kokią veiklą: visuomeninę, organizacinę, religinę, spaudos.

Yra žmonių, kurie nori savo straipsniais skaitytojams įtikti. Aš tik noriu, kad prenumeratorių dauguma skaitytų mano rašinius: man visai nesvarbu, ar jie jais grožisi, džiaugiasi, ar piktinasi, biaurisi! Rašančiam ir tuo gaištančiam laiką (ir trumpam straipsneliui neužtenka valandos!) norisi, kad jo rašiniai būtų skaitomi. Jei žinočiau, kad apie 50 nuoš. Europos Lietuvio prenumeratorių skaito mano rašinius, tai nekiltų klausimas „Rašyti ar nerašyti". Bet kaip tai sužinoti?

Mano manymu, būtų labai paprasta: atspausdinti kuriame nors EL kamputyje ankietėlę su keliais klausimais, k.a.: kokių temų ir kokių bendradarbių prenumeratoriai pageidautų, kokia linija emigrantų spaudai ir organizacijoms būtų patogi ir naudinga ir t.t. Atsakymai sustiprintų „valdžios", redaktoriaus ir laikraščio bendradarbių padėtį, nes jie tada jaustųsi vykdą „liaudies valią"!

atsitiktinės trumpmenos

LAŠAS PO LAŠO IR AKMENĮ PRATAŠO

RAŠANTYSIS prisipažįsta: šias paskutines keturias skiltis parašyti paskatino anas ir mūsų laikraštyje skelbtasis Vliko draudimas Amerikos lietuviams krepšininkams vykti Lietuvon ir ten rungtyniauti su Lietuvos komandomis. Draudimas, žinoma, nebuvo netikėtas, nes Vliko bendroji laikysena tuo atžvilgiu gerai žinoma. Bet ar tokia laikysena iš tikrųjų yra politiškai išmintinga ir ar ji iš tiesų kartais nėra naudinga sovietinėm įstaigom, kurios, greičiausia, su malonumu stebi užsienio lietuviuose įsivyraujantį politinį nevieningumą? Juk faktas lieka faktu, kad mūsų veiksniai mus moko viena, o pats gyvenimas vis tiek rieda savo — kita — kryptim.

ŠIANDIENĄ šaukštai, žinoma, jau po pietų. Krepšininkai išvyko, parungtyniavo ir sugrįžo Chicagon. O „Naujienų" Aldona Anyta savo „Trečiadienio pastabose", štai, rašo, kad krepšininkai „bijojo komunistų, o komunistai — jų". Mus pasiekiančios žinios šitą teiginį, atrodo, tik patvirtina. Lietuvos visuomenė apie rungtynes iš anksto nebuvo informuojama, ir žiūrovų skaičius Vilniuje, Trakuose ir Druskininkuose, kur rungtynės vyko, buvo ribotas. Toks faktas byloja, kad Gedimino stulpais savo uniformas pasipuošę Amerikos lietuviai krepšininkai tikrajai valdžiai ten, matyt, atrodė pavojingi, arba bent nepatogūs, nors patys lietuviai — pareigūnai ir eiliniai — juos priėmė labai draugiškai, vaišingai ir gražiai. O tai jau gerai, nors visų geriausia yra faktas, kad jauni Amerikos lietuviai, sportininkai ir jų palydovai — jaunieji visuomenininkai, suėjo į asmeninį sąlytį su jaunaisiais Lietuvos lietuviais, vienas kitą šiek tiek pažino, pajuto vienas kito galvoseną, užmezgė draugiškus ryšius. Nejaugi dėl viso to palengvėjo sovietų pastangos Vakaruose įteisinti Lietuvos prijungimą prie Sovietų Sąjungos? Tur būt, nė vienas Vliko veikėjas šito dabar netvirtins, nors viešuose pareiškimuose kaip tik ta prasme juk buvo aiškinama. O mūsų Aldona Anyta (Nauj., rugs. 13 d.) apie tai, be kita ko, porina:

„Geras dalykas (Lietuvoje) aplankyti senelius ir tetas. Gerai nuvežti dovanėlių. Sveika jaunuoliams pašveisti savo tautiškumą. Bet kam iš to šaukšto daryti kažikokį vandenyną?.. Dėl to kalti ir kiti, tie — nepritariusieji (krepšininkų išvykai). Protestų rezoliucijos, pasmerkimų tvanas, apsiašarojęs „blogiau už mirtį" straipsniai. Nei čia mirtis, nei čia kas. Nuvažiavo vaikai ir parvažiavo...".

PALAIPSNIUI susidarančios galimybės užsienio lietuviams santykiauti su tautos kamienu vis dar yra apgailėtinai menkos, ribotos ir iš tiesų nedidelės. Tarnybiniais ar turistiniais, giminių lankymo tikslais Vakarus pasiekiančiųjų skaičius vis dar yra labai žemas, o juk tik mažuma Lietuvą aplankančiųjų užsienio lietuvių gauna leidimą išvykti iš Vilniaus. Tik Kauną, Trakus, Druskininkus ir Palangą daugiau kas pamato. Pagaliau toli gražu ne kiekvienam prašančiajam sovietai išduoda turistines vizas.

Klaidinga tas ribotas galimybes laikyti kokia nors sovietų malone ir užsienio lietuviams teikiama privilegija. Anaiptol, tai tėra šiaip pasauly savaime suprantamų teisių trupiniai. Tačiau ir tie trupiniai teikiami su nepasitikėjimu ir aiškiai pastebimu nervingumu. Tik prisiminkime tą daug pasakantį nuotyki Montrealyje, kai Laurinčiukas aštriai užsipuolė solistą Virgilijų Noreiką už gėlių puokštę (plg. EL spalio 10 d.).

O gal mūsų draudėjai mano, kad Vakaruose užaugęs užsienio lietuvių jaunimas, nuvykęs savo tėvų šalin ir Lietuvos sostinės aerodrome, troleibusuose, įstaigose negalėdamas susikalbėti lietuviškai, negalėdamas be leidimo nenakvoti jiems paskirtame viešbutyje, negaudamas leidimo be valdžios paskirto palydovo net Kaunan nuvažiuoti, taip ims ir susižavės dabartine Lietuvos politine padėtimi? Argi mes, užsienio lietuviai, ir mūsų jaunimas visi jau esame tokie nepastabūs?

Vien tik krepšininkų kelionės ir Montrealio incidento įvykiai liudija, kaip sovietų pareigūnai nervuojasi Lietuvos ir užsienio lietuvių susitikimų akivaizdoje. Ir mes puikiai suprantame kodėl. Bet kodėl gi dėl to nerimastauja Vlikas?

LAIKAS ir sąlygos žmonių sąmonėje neišvengiamai įleidžia gilius kylius, išugdo skirtingą galvoseną, kitonišką vertybių sampratą ir nevienodą žvilgsnį į pasaulį. Tokios skirtybės ilgainiui neišvengiamai atsiranda ir tarp Lietuvos ir užsienio lietuvių. Ir vienintelis būdas tam užkirsti kelią tėra kuo platesnis, kuo stipresnis bendravimas tarp tautos kamieno ir emigracijos, tam panaudojant kiekvieną naujai susidarančią galimybę. Ypačiai jaunoji karta, kuri vieną dieną juk turės savo rankosna paimti politinį ir kultūrinį vairavimą šiapus ir anapus, turi ir privalo kuo geriausiai viena kitą pažinti ir suprasti, viena į kitą įsijausti. Kokie gi jaunieji užsienio lietuviai galės būti savo tautos ambasadoriai Vakaruose, nejausdami tautos kamieno nuotaikų?

Ir toks nuoseklus susidarančių bendravimo galimybių išnaudojimas ilgainiui tegali būti daugeriopai naudingas: jis sustiprins jaunųjų užsienio lietuvių tautinį sąmoningumą, suteiks vilties ir ištíes brolišką ranką Lietuvos jaunimui ir galų gale tik tesustiprins Lietuvos nepriklausomybės idėją. Juk sakoma — lašas po lašo ir akmenį pratašo.

R. E. Maziliauskas

V. VYTENIETIS

Praeities NUOTRUPOS

1918 m. gruodžio 2 d. Apsaugos Taryba sukvietė karininkus pasvarstyti karinių laipsnių įvedimo klausimo. Bet tada buvo nuspręsta, kad laipsniai nereikalingi. Turi būti tik vadai, karinių dalykų specialistai ir pan. Laipsnių sistema buvo įvesta 1919 m. pabaigoje.

‡ ‡ ‡

DLK Algirdo laikais Alytuje buvo medinė pilis (metraščiuose vadinama Aliten vardu), kurią vėliau kryžiuočiai sudegino. Vytauto su Jogaila nesantaikos laikais vieno žygio metu Alytuje įvyko vokiečių ir angl'ų riterių kruvinas susirėmimas. Kryžiuočiams vadovavo maršalas Engelhardas Rabe. Prasidėjus žygiui iš Alytaus į Lydą, šv. Jurgio vėliavą paėmė nešti vokiečių riteris Ruprechtas Sekendorfas. Tada anglų lordas Percy, Northumberlando kunigaikščio sūnus, pareikalavo, kad vėliavą duotų nešti jo riteriams. Vokiečiai nedavė, ir ryšium su tuo tarp jų įvyko kruvinas susirėmimas. Kaip aiškėja, Alytaus žemė yra aplaistyta ne tik vokiečių, bet ir anglų krauju.

‡ ‡ ‡

Liškiavos (Alytaus aps.) šaulių būrys susiorganizavo 1920 m. Pažymėtina, kad tuo neramiu laiku, kai būrys organizavosi ir kovėsi su lenkais, būrio valdybos pirmininku buvo žydas Aronas Daichesas. Vėliau jam už gerą būrio sutvarkymą buvo pareikšta vieša padėka.

‡ ‡ ‡

1938 m. balandžio mėn. laivo „Maistas" I-sis šturmanas E. Sliesoraitis ir laivo „Marijampolė" I-sis šturmanas B. Monkevičius, kaip išplaukioję reikiamą stažą I-siais šturmanais, gavo artimosios laivininkystės kapitonų laipsnį. Abudu kapitonai jūrininkystės mokslus buvo baigę Suomijoje. Vėliau įvairiais laivais plaukiojo II ir I šturmanais.

‡ ‡ ‡

1939 m. Marijonų spaustuvė Marijampolėje atspausdino kun. dr. K. A. Matulaičio parašytą knygą „Londono lietuviai". Tai gausiai iliustruota dokumentinė knyga, kurioje nuodugniai aprašyta senųjų Londono lietuvių kultūrinė, visuomeninė ir organizacinė veikla. Tą knygą Naujojoj Romuvoj (1939 m. Nr. 45) recenzuodamas V. Alekna tarp kita ko šitaip pasisakė:

„...Knyga mūsų išeivijos istorijai ir veikimui apibūdinti yra labai vertingas įnašas. Būtų gera, kad kiekviena lietuvių kolonija galėtų susilaukti tokio leidinio, kad mūsų tautos trečdalio darbai būtų kuo aiškiausiai nušviesti".

„Mes daug kalbame apie išeivius gražių žodžių, rūpinamės jais, tačiau dažnai trūksta mūsų pagalbos ten kur jos reikia. Kaip iš knygos matyt, Londono lietuviai norėjo pasistatyti savo namus. Kreipėsi į DULR, kreipėsi į mūsų Užsienių Reikalų Ministeriją, tačiau savo darbų įvertinimo čia nerado: prašomos beprocentinės paskolos negavo. Tie nenormalumai numuša išeivių nuotaiką ir stumia juos į greitesnį nutautėjimą, kas taip nepageidaujama ir nemiela lietuvių tautai. Daugiau atsidėjimo savo broliams išeiviams ir jų darbams paremti".

‡ ‡ ‡

1939 m. pasikeitė Lietuvos Aido redakcija. Pasitraukė vyr. redaktorius A. Merkelis, kultūros priedo redaktorius ir red. sekretorius Faustas Kirša, A. Nazabitauskas ir M. Ilgūnas. Jų vieton priimti D. Cesevičius (vyr. red.), B. T. Dirmeikis (vyr. red. pad.), V. Rastenis, B. Raila ir A. Leskaitis.

‡ ‡ ‡

1410 m. galutinai kryžiuočių ordino galybę ties Žalgiriu sunaikinus, baigėsi ir Kauno pilies kovų istorija. 1655 m. įsiveržusi rusų kariuomenė panaudojo pilies plytas duonos kepykloms statyti. 1847 m. Muravjovas leido pilies rajone statyti namus, kurių pamatams buvo panaudota pilies plytos ir akmenys. Pagaliau pilies akmenimis net buvo grindžiamos miesto gatvės.

Nepriklausomos Lietuvos vyriausybė Kauno pilies rajoną pradėjo tvarkyti 1930 m. Tais metais buvo minima Vytauto Didžiojo 500 metų mirties sukaktis, tai ir dalis iškilmių vyko Kauno pilyje.

‡ ‡ ‡

1921 m. J. Riterio iniciatyva buvo įkurta Latvių-Lietuvių Vienybės Draugija. Jos tikslas — ugdyti abiejų tautų artimesnes pažintis kultūros plotuose. Tokia pat draugija buvo įkurta ir Kaune, ir jos palaikė tamprius tarpusavio ryšius. 1924 m. Rygoje įvyko pirmasis Latvių - Lietuvių susiartinimo kongresas.

STRIBAI ATGYJA

Pokario laikotarpyje Lietuvoje nelemtai pasireiškę „stribai" (enkavedistų armijos talkininkai prieš Lietuvos laisvės kovotojus) deda pastangas kaip nors išgirti ir įamžinti savo vardą. Žinoma, nei neužsimena apie anų metų pagarsėjusį savo vardą, tariamą su siaubo ir paniekos mišiniu — „istribiteliai" (naikintojai) ar stačiai „stribai". Jie dabar — „liaudies gynėjai"...

Tiesa rašo, kad „Viena pirmųjų respublikoje susikūrė Alytaus rajono buvusių gynėjų taryba. Ji suruošė susitikimus su moksleiviais, kolūkiečiais". Atseit, stengėsi išbaltinti save jaunimo akyse. Toliau sako: „Jų iniciatyva buvo atidengtas paminklinis akmuo žuvusiems liaudies gynėjams ir aktyvistams". Lazdijuose irgi įsisteigė tokia stribų baltinimo taryba. Ši tuo tarpu apsiribojo tik įsteigimu ženkliukų „kovotojams už tarybų valdžią"... (E)

GRŪDŲ KIEKIAI

Sovietinė valdžia, savo nustatytomis kainomis, šiemet supirko 153.000 tonų Lietuvos žemėje išaugintų grūdų. Tai esą žymiai daugiau, negu buvo užsakyta plane. Derlius buvo neblogas, ir grūdų supirkinėjimas dar tęsiamas. (E)

SPALIO 28 DIENĄ,

Lietuvių Namuose,
1-2 Ladbroke Gardens, W.11,

rengiamas
didysis tradicinis Londono Lietuvių Moterų „Dainavos" Sambūrio

RUDENS BALIUS

Gros EUGENI NAKO TRIO.

Veiks puikus bufetas ir baras iki 1 val.

Pradžia 7 val. Įėjimas 5 šil.

Staliukai užsisakomi tel. PAR 2470.

Europos lietuvių kronika

PAREIGA DALYVAUTI!

The Foreign Affairs Circle (Užsienio Reikalų Ratelis) spalio 9 d. sušaukė 20-ties tautų susirinkimą galutinai aptarti ir nustatyti programai to savo rengiamojo minėjimo, kuris pavadintas „Britain Remembers the Victims of Communism" (Britai prisimena komunistines aukas). Dalyvavo apie 40 asmenų. Lietuviams atstovavo DBLS sekretorius.

Minėjimas įvyks spalio 31 d., 8 val. vak., Royal Albert Hall Londone. Užsienio Reikalų Ratelio Valdyba kviečia visas tautybes prisidėti prie to minėjimo. Lietuviška programos dalis jau suorganizuota, bet dar reikia ir kitokios talkos. Visos lietuvės moterys prašomos atvykti į minėjimą su tautiniais rūbais ir prisistatyti į programų kambarį (Programme room) pas Lady Birdwood. Ji paskirstys pareigas. Taip pat reikalinga keletas šimtų tvarkdarių, todėl kviečiami lietuviai vyrai atvykti į salę 7 val., bet ne vėliau kaip 7.15 val., ir prisistatyti pas vyriausią tvarkdarį (Steward). Tvarkdariams bus išduoti ženklai ir smulkiai nurodytos jų pareigos. Visi vyrai ir visos moterys, galintieji talkininkauti, prašomi kaip galima greičiau parašyti ar paskambinti DBLS sekretoriui Lietuvių Namuose. Telefonas: PAR 2470. DBLS būtinai reikia žinoti, koks skaičius moterų ir vyrų galės talkininkauti. Surinkusi tas žinias, ji praneš Foreign Affairs Circle valdybai.

DBLS Valdyba dar kartą kviečia visus lietuvius dalyvauti ir prisiminti visus žuvusius nuo komunistinio režimo, kritusius nelygioje kovoje už laisvę.

Minėjimo programa prasidės 8 val. vak., o salės durys bus atidarytos 7.30 val. Bilietai iš anksto gaunami šiuo adresu: The Secretary, The Foreign Affairs Circle, Church House, Petersham, Surrey, arba prie įėjimo. Bilietų kainos 2/6 nerezervuota ir 5 šil. rezervuota vieta. Jei kam patogiau, bilietus galima užsisakyti ir per Lietuvių Namus.

LONDONAS

A. PRANSKŪNAS LIGONINĖJE

DBLS sekretoriui ir LNB direktoriui ir sekretoriui A. Pranskūnui praeitą savaitgalį padaryta apendicito operacija.

NOTTINGHAMAS

JAUNIMO ŽIDINYS

16 Hound Rd., West Bridgford, Nottingham. Tel. 85738.

VĖLINĖMS ARTĖJANT

Į Židinį iš visur ateina tautiečių laiškai, kuriuose prašoma Vėlinių proga šv. Mišių ir maldų už mirusius saviškius. Vėlinėse Židinyje bus devynerios gedulingos šv. Mišios, o per visą oktavą bus laikomos Mišios, gedulingieji Mišparai ir kitos pamaldos už prašytojų mirusius, už žuvusius Lietuvos laisvės kovotojus, Židinio talkininkus. Ypatingam mirusiųjų tautiečių prisiminimui skiriamas ir visas lapkričio mėnuo.

Ir šiemet lapkričio 5 d. bus lankomi tautiečių kapai Southern, Lauborough Rd. kapinėse.

Daugiau kitą kartą.

SPAUSDINTAS ŽODIS

Židinio vadovybė yra labai dėkinga A. Gerdžiūnui (Oldham, Lancs) už paaukotas sudaromajam knygynui - bibliotekai knygas.

JONAS BAKAITIS

70 m. amžiaus sukaktis

Jono ir Teofilės Bakaičių Anglijoje visur pilna. Kur tik būna koks nors lietuvių susibūrimas, jau, žiūrėk, ir jie ten dalyvauja, kartu svarsto, džiaugiasi ar liūdi. O dar reikia pasakyti, kad lietuviškame gyvenime jie ne tik dalyvauja, bet jį ir remia dažnai stambiomis sumomis.

Jonui Bakaičiui rugsėjo 20 d. sukako 70 m. amžiaus. Jis yra gimęs darbininkų šeimoje 1897 m. rugsėjo 20 d. Kybartuose, o augo Kirmiškiuose, Šakių apskr. Anksti netekęs tėvų, nuo 8 m. amžiaus visiškas našlaitis, dirbo vis pas ūkininkus iki 1918 m. Ano karo metu vokiečių išvežtas į Vokietiją, iš Saksonijos persikėlė į Aukštutinę Sileziją, o kai negalėjo grįžti į savo kraštą, tai apsibuvo Rytprūsiuose, ten iš lietuvio gavo ūkį už išlaikymą, vedė ir taip išgyveno iki 1943 metų, kada pasitraukė į Vokietiją ir 1947 m. atsikėlė į Angliją.

Gyvendami, kaip ir daugumas mūsų, iš savo rankų darbo, o dabar jau keleri metai iš pensijos, abu Bakaičiai ne vien tik į aukų lapus pasirašinėja, bet tiesiog žymias sumas išleidžia lietuviškiems reikalams. Kun. P. Dauknys leido „Kristaus gyvenimą" — jie prisidėjo 133 svarais. Lietuvių Sodybai pirmaisiais metais buvo sunku atsistoti ant kojų — jie įrengė kambarį. Ypač akivaizdžiai jie paremia „Šaltinį", Jaunimo Židinį ir kitus katalikiškus reikalus.

Mūsų gražiausi sveikinimai!

ROCHDALE

AUKOS NAŠLAIČIUI IŠLAIKYTI

Visiškam našlaičiui P. Viržintui per DBLS Rochdale skyrių aukojo: Manchesterio Liet. Soc. Klubas — 15 svarų, DBLS Manchesterio sk. — 14 sv. 7 šil., V. Ignaitis — 10 sv., Bradfordo Liet. Soc. Klubas „Vytis" — 10 sv. ir Rochdalės skyrius — 7 sv. 9 šil.

Visiems aukojusiems DBLS Rochdalės skyriaus valdyba taria lietuvišką ačiū. Ypač esame dėkingi mok. V. Ignaičiui už jo jautrų supratimą, ir jis vienintelis šiam tikslui yra aukojęs iš viso net 30 sv. Jeigu visi tautiečiai pasektų šiuo pavyzdžiu — mūsų mokyklos, organizacijos ir spauda klestėtų.

DBLS Rochdalės skyrius našlaičio išlaikymui iš viso ligi šiol surinko 211 sv. 1 š. 2 p. aukų. 127 sv. 17 šil. 6 p. yra pasiųsta Jaunimo Židinio vadovybei, o 83 sv. 3 š. 8 p. išleista našlaičiui išlaikyti, kai jis atostogavo Rochdalėje, jo aprangai, kelionėms ir smulkioms išlaidoms.

Turint galvoje, kad našlaitis P. Viržintas mokosi Nottinghame ir gyvena Jaunimo Židinyje, o taip pat, kad kun. Matulis su kun. Vilučiu yra sutikę būti jo globėjais, teisingiau ir praktiškiau aukas siųsti tiesiog į Jaunimo Židinį.

Malonūs tautiečiai, nepamirškite šio vienišo našlaičio, siųskite aukas jam išlaikyti Direktoriaus kun. S. Matulio vardu: 16 Hound Rd., West Bridgford, Nottingham.

Skyriaus Valdyba

PAIEŠKOJIMAI

ALUNDERIS Petras, gyvenęs Sheffielde, Britanijoje, pats ar žinantieji apie jį prašom rašyti: A. Gudliauskas, 23 Woolmer Rd., Meadows, Nottingham.

DERBY

SĖKMINGAS VAKARAS

Rugsėjo 30 d. LSS surengė čia jaunimo pasilinksminimo ir 20-čio užbaigimo vakarą. Į šį pasisekusį vakarą suvažiavo labai daug jaunimo ir senimo, atvyko ekskursijos iš Coventrio, Nottinghamo ir kt. Salė buvo pilnutėlė. Vakaro šeimininkas Br. Zinkus ir jo padėjėjai turėjo gerokai pasidarbuoti, jr tik jo sumanumo ir apsukrumo dėka viskas praėjo visai gražiai ir tvarkingai.

Šokiams grojo puikus E. Dragūno orkestras iš Coventrio. Šis orkestras tikrai aukšto lygio.

Įpusėjus vakarui, buvo renkama „Vakaro gražuolė". Komisiją sudarė tolimesnių vietų atstovai. „Vakaro gražuolės" titulas atiteko Elenutei Damoševičiūtei iš Nottinghamo, antroji vieta Teresei Zavickaitei, taip pat iš Nottinghamo. „Vakaro gražuolei" G. Zinkienė uždėjo auksinės spalvos juostą ir prisegė rožę, o K. Bivainis puikią karūną. Antrajai įteikta dovanėlė. Vėliau abi gražuolės pravedė loteriją, kuri buvo labai turtinga. Be kita ko, derbiškis lenkų krautuvės savininkas Matusiak iš Abbey St. loterijai paaukojo dėžę saldainių.

Toliau buvo vykdomos varžytinės dėl bonkos skanaus krupniko ir skaniai iškeptos vištos (paruošė G. Zinkienė). Varžytinės sukėlė atskirų kolonijų „kovas", nė viena nenorėjo nusileisti. Varžėsi Coventris, Nottinghamas, Derbis, Mansfieldas, Leicesteris ir kt. Visus „sumušė" Mansfieldas, pasiūlydamas 5 svarus. Laimikis atiteko J. Kinkai.

Visus dar pralinksmino „škoto" (anglas) pasirodymas su įvairiais „škotiškos muzikos" instrumentais.

Už šį gražų vakarą tenka padėkoti vakaro organizatoriams skautams ir šeimininkui Br. Zinkui, taip pat Coventrio ir Nottinghamo ekskursijų vadovams Dimšai ir Damuševičiui.

Sekantis pasirodymas Derbyje įvyks lapkričio 11 d. DBLS skyrius rengia Kariuomenės Šv. minėjimą. Žada būti svečių iš Nottinghamo ir apylinkių.

J. Levinskas

MANCHESTERIS

KARIUOMENĖS ŠVENTĖS MINĖJIMAS

LVS „Ramovė" Manchesterio sk. spalio 28 d., 5.30 val. p.p., Cheetham Town Hall salėje, Cheetham Hill Rd., rengia Kariuomenės šventės minėjimą,

Programoje: kun. A. Geryboš paskaita ir meninė dalis, kurios metu dainuos vyrų oktetas, vadovaujamas T. Buroko, o taip pat pasirodys I. Jakubaitytės vadovaujamas Manchesterio ir apylinkių jaunimas su dainomis, šokiais ir eilėraščiais.

Po programos bus šokiai iki 11.30 val. Baras veiks iki 11 val.

Kviečiami visi iš toliau ir arčiau atvykti į šį minėjimą.

Skyriaus Valdyba

PADĖKA

Manchesterio Lietuvių Socialinio Klubo Valdyba už paskolintus meno parodai eksponatus p.p. Barienei, Ramonienei, Steponavičiui, Navakauskui, Gerdžiūnui, Ivanauskui, Ramoniui, Karnui, Kontrimui, Bugailiškiui, Dainauskui, Kuzmickui, Adomoniui ir Kvedaravičiui reiškia nuoširdžią padėką.

Klubo Valdyba

LIETUVIŠKOS PAMALDOS

ROCHDALE — spalio 22 d., 12 val.
CORBY — spalio 22 d., 12 val., Gainsborough Rd.
NOTTINGHAM — spalio 22 d., 11 val., Židinyje.
BIRMINGHAM — spalio 29 d., 11 val.
NOTTINGHAM — spalio 29 d., 11 val., Židinyje.
NOTTINGHAM — lapkričio 1, Visų Šventųjų dieną, šv. Mišios Jaunimo Židinyje ryte 7.30 val., vakare 8 val.
NOTTINGHAM — lapkr. 2 d., Vėlinėse, Jaunimo Židinyje 9 Mišios: ryte nuo 7 val. aštuonios ir vienos vakare 8 val.
NOTTINGHAM — lapkr. 5 d., 11 val., Jaunimo Židinyje.
STOKE-ON-TRENT — lapkr. 5 d., 12.15 val., Tunstall.
KETTERING — lapkr. 12 d., 12 val.

SUMAIŠYTOS PAVARDĖS

EL Nr. 38 (980) 1967.IX.26 Coventryje įvykusio minėjimo aprašyme yra įsibrovusi klaida. Turi būti ne DBLS Ketteringo skyr. pirm. K. Paukštį, bet DBLS Ketteringo skyr. pirm. A. Navicką, DBLS Leicesterio skyr. pirm. K. Paukštį.

TITULŲ KLAIDA

Skautų stovyklos aprašyme EL Nr. 39 yra įvykusi klaida: prie S. Kasparo pavardės skautiškasis titulas įrašytas ps., kuris reiškia paskautininko sutrumpinimą, o turėjo būti pl., kuris reiškia paskiltininko sutrumpinimą.

VYTIES KLUBUI 10 M.

Vietos ir apylinkės lietuviai spalio 7 d. atšventė Bradfordo Vyties klubo dešimtmetį.

Pirmiausia klubo vadovybė prisiminė savo mirusius narius ir Nottinghamo Jaunimo Židinyje užsakė pamaldas, kurios buvo spalio 1 d. O šeštadienį visi nariai ir svečiai susirinko pasidžiaugti savo laimėjimais per 10 metų.

Pirmąją minėjimo dalį atidarė klubo valdybos pirmininkas Vik. Ignaitis. Jis trumpai papasakojo apie klubo kūrimąsi ir pasidžiaugė, kad jau 1961 metais klubas baigė išpirkti namą ir mokėti didžiąsias skolas. Ir nuo to laiko klubo vadovybė pradėjo drąsiai žiūrėti į ateitį. Klubas išlaikė mokyklą, kol ta mokykla veikė, gražiai parėmė meno sambūrius, parėmė Saleziečių ir Vasario 16 gimnazijas, parėmė mūsų skautus, Bradfordo bibliotekai užsakė Lietuvių Enciklopediją anglų kalba, savo skaityklai užprenumeravo lietuviškosios spaudos, atremontavo ir sutvarkė klubą, bemaž kiekvienais metais savo nariams tai šen, tai ten rengia ekskursijas, parėmė net ir DBLS Bradfordo skyrių, kai jis rengė eilę paskaitų apie mūsų žymiuosius žmones.

Tai džiugu, sakė pirmininkas, tai pasiekėme bendromis pastangomis. Tačiau mūsų gyvenimą sudaro ne vien materialinės gėrybės, kuriomis mes dažnai pasididžiuojame. Mes turime ir dvasinę pusę, kurią dažnai pamirštame.

Kai daugiau kaip prieš 10 metų rengėmės pirkti savo namus, mes galvojome, kad jie bus visiems susipratusiems ir geros valios lietuviams. Mes visi tada tikėjomės, kad čia susirinksime kaip broliai ir broliškai spręsime savo problemas, čia susirinks mūsų vaikai išmokti savosios kalbos, pamilti tėvų krašto Lietuvos ir išmoks garbinti Dievą savo motinos kalba. Tai buvo svajonės, ir mes jas puoselėjome savo širdyse.

Taip, su jumis visais galiu pasidžiaugti, tęsė pirmininkas, mes turime namus, į kuriuos susirenka visi geros valios lietuviai. Čia mes susirenkam įvairiems minėjimams ir tautinių švenčių švęsti, susirenkam išleistuvėms ir sutiktuvėms. Ir ko gi daugiau bereikėtų? Tačiau su gailesčiu turiu pasakyti, kad mes susirenkam ir patriukšmauti ir erzelio pakelti. O kai nesiseka patriukšmauti ir sudraudžia mus, mes savo brolį pakviečiame į šio krašto teismą neva teisybės ieškodami. Bet tokie teisybės ieškotojai labai ir labai retai apsilanko į mūsų viešuosius parengimus ir tautinių švenčių minėjimus, nors jie lygiai kviečiami, kaip ir visi kiti tautiečiai. Dar blogiau — yra ir tokių, kurie ir kviečiami neina. Sakosi pavargę esą.

Bet nenusiminkime, toliau kalbėjo pirmininkas. Esame ūkio krašto žmonės. Visi žinome, kai naujakurys ūkininkas taisosi avių kaimenę, jis perka visas baltas gražias avis. Bet, žiūrėk, po kiek laiko ima ir atsiranda kerša avis toje gražioje avių kaimenėje. Atsiranda ir pas mus, atsiranda ir kitose bendruomenėse.

Su džiaugsmu jums galiu pasakyti, kad mūsų bendruomenėje yra daugybė žmonių, kurie supranta savo pareigą lygiai Dievui, lygiai Tėvynei. Tai nuoširdūs paprastučiai žmonės ir be didelių pretenzijų. Jie gražiai atlieka pasiimtąsias ar visuomenės uždėtąsias pareigas. Bet su gailesčiu turiu pasakyti, kad turime ir tokių, kurie pasiimtosios pareigos neatlieka, savo padėtį išnaudoja asmeniškiems polinkiams ir savo išsišokimais kenkia gražiam ir darniam bendruomenės sugyvenimui.

Bet aš čia nekaltinu, toliau kalbėjo pirmininkas, nes kas gi iš mūsų esame be nuodėmės? Aš tik sakau tam, kad mes vieną kartą atsidėję, tik ne dabar, gerai ir gerai pagalvotume. Pagalvotume, kur mes einam ir ką mes darom. Vietos yra pakankamai, ir visi čia išsitektume. Lietuvis yra širdies žmogus ir ją moka parodyti savo bičiuliui. Tai ko mums daugiau reikia?

Pirmininkas, baigdamas savo kalbą, sveikino visus ir dėkojo susirinkusiems, kurių buvo apie 150. Kvietė visus jaustis namie. O šeimininkės Balčiūnienė, Galvinauskienė, Repečkienė ir Vaicekauskienė visus gražiai pavaišino.

Klubą sveikino Manchesterio klubo pirmininkas A. Kublinskas ir D. Banaitis iš Rochdalės.

J. Daina

VOKIETIJA

— Brazaitis Vytautas su Kristina Česnaite susituokė rugpiūčio 4 d. Heidelberge.

— Tragiškai žuvo lietuvis, ilgametis darbo kuopos narys Kaiserslauterne, atsikėlęs į Hamburgą, Jonas Astrauskas. Gimęs 1917 m. liepos 4 d. Žuklių kaime, Vilkaviškio apskr., mirė rugpiūčio 25 d. Hamburge. Jis ėjo nakčia iš darbo ir pakeliui buvo sunkiai sužeistas pravažiuojančio automobilio.

— Juozas Andriulionis iš Romos su trimis amerikiečiais lankėsi Hamburge ir Skandinavijos pagrindiniuose miestuose.

— Baltų Draugija rengia studijų dienas lapkričio 23-26 dienomis Lueneburge.

— Hamburgo lietuviai minės Lietuvos kariuomenės šventę lapkričio 4 d.

— Pianistas Antanas Smetona su Hamburgo simfoniniu orkestru nepaprastai sėkmingai koncertavo Rendsburge. Publika mūsų pianistą palydėjo dideliais plojimais ir puokštėmis gėlių.

— Janina Jurkonytė, grafikė, ketina surengti savo kūrinių parodą Hamburge.

— Dainininkė Izabelė Šrederienė ruošiasi didesnio masto koncertui ir įgroti lietuviškų liaudies dainų į plokšteles.

— Jonas Šeferis baigė farmacijos mokslus ir išlaikė diplominius egzaminus.

— Edita Stanaitytė išvyko pasisvečiuoti Amerikon pas gimines.

— Dr. Aleksandra Šilinytė perėmė gydytojos praktiką savo motinos medicinos kabinete.

— H. Kremzyras darbovietėje susilaužė kojį ir gydosi Lebenstedto miesto ligoninėje.

LIETUVIAMS NESISEKA VOKIETIJOS TEISMUOSE

Tur būt, niekur kitur taip nejaučiama pasaulio lietuvių vargai, kaip Balfo centre. Viena iš tų vargo kategorijų yra tremtinių pastangos teismo keliu laimėtį šiokį tokį atlyginimą už nacių padarytas nuoskaudas. Nacių skriaudoms išlyginti vokiečiai prirašė įštisus tomus potvarkių. Jiems nukentėjusiems pritaikinti gali tik įgudę advokatai, specialistai.

Nei JAV, nei Vokietijoj civiliniam ieškiniui laimėti valdžia neskiria advokato. Jį reikia samdyti. Tiesa, kai kurie advokatai sutinka ginti bylą už pusę laimikio, bet beveik visi prašo rankpinigių 300 ar 500 DM (apie 100 dol.). Mūsų tremtiniai pinigų neturi, kalbos nemoka. Jiems labai sunku ir dokumentus, liudininkus surankioti. Jie neturi pinigų į didesnius miestus pavažiuoti. Balfui labai neaišku, ar piniginė parama toms byloms vesti įeina į šalpos kategoriją, ypač kai reikalas labai neaiškus.

VII forto kaliniai, atsiliepkite

Henrikas Pernaravičius, Spindulio spaustuvės raidžių rinkėjas, spausdino ir platino atsišaukimus prieš nacius. Vokiečiai jį pagavo ir 1943 metais uždarė į VII fortą Žaliakalnyje. Iš ten išvežė į Vokietijos kalėjimus, iš kurių 1945 m. išlaisvino amerikiečiai. Pernaravičius buvo įvairiai kankintas, susirgo tuberkulioze, iš kurios iki šiol nepagijo. Žmona pusiau paraližuota. Abu nedarbingi, nuolat Balfo šelpiami. Jis tikrai galėtų gauti iš vokiečių kompensaciją, jei įrodytų, kad sėdėjo VII forte. Kas apie tai žinote, malonėkite Balfą painformuoti. Rašykite: Balfas, 105 Grand Street, Brooklyn, N. Y. 11211, USA.

Balfo Reikalų Vedėjas

KUR ATSILYGINTI VOKIETIJOJE?

Už „Europos Lietuvį" ir Nidos Knygų Klubo leidinius Vokietijoje galima pinigus siųsti šiuo adresu:

Frl. R. Kumfert, 5 Koeln-Kalk, Dieselstr. 40/26.

Pinigai siųstini pasinaudojant pašto perlaida (Zahlkarte) į Postscheckamt Koeln, Konto Nr. 186994.

IR VASARĄ, IR ŽIEMĄ,
IR RUDENĮ, IR PAVASARĮ
ne tik maistu, bet ir kitomis gėrybėmis
Jei saviems padėti nori,
Padarysi tai tikrai,
Kreipkis tik tuojau pas TAURĄ,
Ir neliks kišenė kiaura!

TAURAS

3, ST. DUNSTAN'S GARDENS,
LONDON, W.3.
Tel. ACO 4374.

Atstovas Manchesteryje:
L. Puras, 79, Victoria Cresc., Eccles, Manchester.

EUROPOS LIETUVIS — LITHUANIAN WEEKLY

Printed and Published in Gt. Britain by the Lithuanian House Ltd., 1, Ladbroke Gardens, London, W.11. Tel. PARk 2470.

Leidžia D. Britanijos Lietuvių Sąjunga ir Liet. Namų Akc. B-vė.

Redakcija rankraščius taiso ir trumpina savo nuožiūra.

Prenumeratos kaina: metams 50 šil.; dolerio kraštuose — 6 dol. metams; Vokietijoje — DM 22.

Už laikraštyje kieno nors spausdinamųjų skelbimų turinį nei leidėjai, nei redakcija nesiima atsakomybės.

Mūsų gyvenimo ir lietuviškosios veiklos (DBLS ir kitų organizacijų) Anglijoje 20-čio sukakčiai paminėti apylinkių koordinacinio komiteto nutarimu Bradfordo Lietuvių Vyties Klubas rengia Textile hall, Westgate, LAPKRIČIO 4 D., ŠEŠTADIENĮ, visų Šiaurės Anglijos lietuvių

VIENYBĖS VAKARĄ

Programoje: rašyt. R. Spalio žodis, sol. V. Gasperienės solo dainos, Sūkurio pasirodymas, Atžalyno tautiniai šokiai.

Šokiam gros geras orkestras iki 1.45 v.

Šokiams gros
geras orkestras iki 11.45 val.

Baras su užkandžiais bus atdaras iki 11.15 val.

Laukiama ekskursijų ir iš tolimesnių apylinkių.

Kviečiame visus atsilankyti.

Pradžia 6 val. vak.

VYTIES Klubo Valdyba

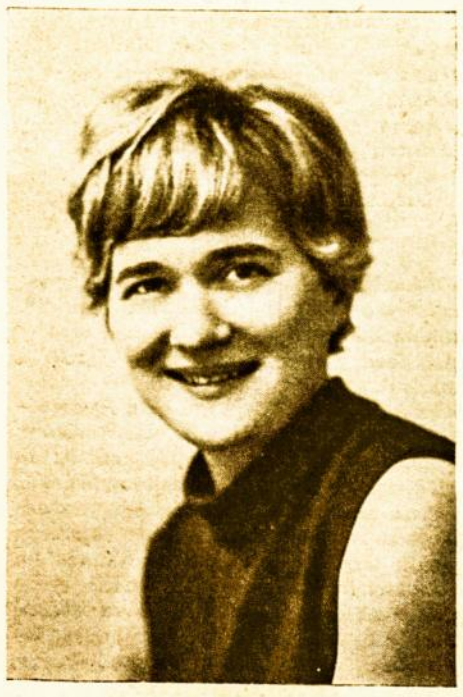

Solistė V. Gasperienė